

متن کامل مناجاة الرّاجين به همراه ترجمه فارسی

مناجات امیدواران - مناجات چهارم از مناجات خمس عشره

روایت شده از
حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین (علیه السلام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا مَنْ إِذَا سَأَلَهُ عَبْدٌ أَعْطَاهُ

ای آن که چون بنده‌ای از او درخواست کند، عطایش می‌نماید

وَإِذَا أَمَلَ مَا عِنْدَهُ بَلَغَهُ مُنَاهُ

و چون از نزد او چیزی را آرزو کند، به آرزویش می‌رساند

وَإِذَا أَقْبَلَ عَلَيْهِ قَرَبُهُ وَأَدْنَاهُ

و چون به او رو آورد، او را مقرب سازد و نزدیکش می‌گرداند

وَإِذَا جَاهَرَهُ بِالْعِصْيَانِ سَتَرَ عَلَى ذَنْبِهِ وَعَطَاهُ

و چون بی‌پرده معصیتش نماید، بر معصیتش پرده می‌افکند و می‌پوشاند

وَإِذَا تَوَكَّلَ عَلَيْهِ أَحْسَبَهُ وَكَفَاهُ

و چون بر او توکل نماید، او را بس باشد و کفایتش می‌نماید

إِلَهِي مِنَ الَّذِي نَزَلَ بِكَ مُلْتَمِسًا قِرَاكَ فَمَا قَرَيْتَهُ؟!

إلهی، چه کسی در آستان تو فرود آمد و خواستار مهمان‌نوازیت گشت، ولی تو پذیرایی‌اش نکردی؟!

وَمَنْ الَّذِي أَنَاخَ بِبَابِكَ مُرْتَجِيًا نَدَاكَ فَمَا أَوْلَيْتَهُ؟!

و چه کسی مرکب [حاجت] خویش را به امید احسانت، بر درگاه تو نشانده، ولی تو به او احسان

نمودی؟!

أَيَحْسُنُ أَنْ أَرْجِعَ عَنْ بَابِكَ بِالْخَيْبَةِ مَصْرُوفًا

آیا نیکوست که از درگاهت نومید و محروم برگردم؟

وَلَسْتُ أَعْرِفُ سِوَاكَ مَوْلَى بِالْإِحْسَانِ مَوْصُوفًا؟!

و حال آنکه جز تو مولایی را که به احسان متصف باشد نمی‌شناسم

كَيْفَ أَرْجُو غَيْرَكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ؟!

چگونه به غیر تو امید بندم باوجود آنکه خیر همه‌اش به دست توست؟!

وَكَيفَ أُوْمَلُّ سِوَاكَ وَالْخَلْقُ وَالْأَمْرُ لَكَ؟!

و چگونه غیر تو را آرزو کنم درحالی که [عالم] خلق و [عالم] امر (و ملکوت) همه از آن توست؟!

أَفْطَعُ رَجَائِي مِنْكَ وَقَدْ أَوْلَيْتَنِي مَا لَمْ أَسْأَلْهُ مِنْ فَضْلِكَ؟!

آیا امیدم را از تو ببرم درحالی که [از دریای جود خویش] آنچه را درخواست نکرده بودم، به من عطا

نمودی؟!

أَمْ تَفْقِرُنِي إِلَى مِثْلِي وَأَنَا أَعْتَصِمُ بِحَبْلِكَ؟!

و یا مرا نیازمند کسی مانند خودم می‌گردانی درحالی که من به ریسمان تو چنگ زده‌ام؟!

يَا مَنْ سَعَدَ بِرَحْمَتِهِ الْقَاصِدُونَ

ای آن که قصدکنندگان به وسیله رحمتش به سعادت رسیده‌اند

وَلَمْ يَشَقَّ بِنَقْمَتِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ

و استغفارکنندگان با کيفرش نگون بخت نگشته اند

كَيْفَ أَنْسَاكَ وَلَمْ تَزَلْ ذَاكِرِي؟!

چگونه فراموشت کنم که همیشه به یادم بوده ای؟!

وَكَيفَ أَلْهُو عَنْكَ وَأَنْتَ مُرَاقِبِي؟!

و چگونه از تو غافل شوم درحالی که تو همیشه مراقب حال منی؟!

إِلَهِي بِذَيْلِ كَرَمِكَ أَعْلَقْتُ يَدِي

إلهی، دستم را به دامان کرمّت آویختم

وَلِنَيْلِ عَطَايَاكَ بَسَطْتُ أَمْلِي

و برای رسیدن به عطای تو، آرزویم را گستردم

فَأَخْلَصَنِي بِخَالِصَةِ تَوْحِيدِكَ

پس مرا به توحید بی آرایش خویش خالص گردان

وَاجْعَلْنِي مِنْ صَفْوَةِ عِبِيدِكَ

و از بندگان برگزیده ات قرار ده

يَا مَنْ كُلُّ هَارِبٍ إِلَيْهِ يَلْتَجِي

ای آن که هر گریزنده ای به سوی او پناه می برد

وَكُلُّ طَالِبٍ إِلَيْهِ يَرْتَجِي

و هر جوینده ای به او امید می بندد

يَا خَيْرَ مَرْجُوِّ

ای بهترین امید

وَيَا أَكْرَمَ مَدْعُوِّ

و ای بزرگواریترین خواننده شده

وَيَا مَنْ لَا يُرَدُّ سَأَلُهُ

و ای آن که سائلش [از درش نومید] بر نمی گردد

وَلَا يُخَيِّبُ أَمَلُهُ

و امیدوار درگاهش، ناامید نمی شود

يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِذَاعِيهِ

ای آن که درب رحمتش به روی خوانندگانش باز است

وَحِجَابُهُ مَرْفُوعٌ لِرَاجِيهِ

و پرده درگاهش به روی امیدوارانش گشوده

أَسْأَلُكَ بِكَرَمِكَ أَنْ تَمَنَّ عَلَيَّ مِنْ عَطَايِكَ بِمَا تَقَرَّرُ بِهِ عَيْنِي

به کرمّت از تو می خواهم که عطایی به من ارزانی کنی که دیده ام بدان روشن شود

وَمِنْ رَجَائِكَ بِمَا تَطْمَئِنُّ بِهِ نَفْسِي

و از امید به تو آن‌چنان به من ارزانی بداری که جانم بدان آرام گیرد

وَمِنَ الْيَقِينِ بِمَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا

و یقینی به من عطا نمایی که با آن مصیبت‌های دنیا را بر من آسان گردانی

وَتَجَلُّوْا بِهِ عَنِّ بِصِيْرَتِي غَشَوَاتِ الْعَمَى

و به وسیله آن [یقین] پرده‌های کوری را از دیدگانم برگیری

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

به رحمتت، ای مهربان‌ترین مهربانان.